

מיעקב שדר צצית לזן, כי הא דאסרינן כאן
חתנא הדר צצית חמיו היינו דוקא צחמותה
קיים וזו כבר מתה, ולפי"ז ז"ל דגם אשת יתרו
לא היתה קיימת כשצא משה לביתו, דאם לא
כן האריך עבר משה רבינו ע"ה ודר צצית חמיו,
וקצת ראיה לזה מדכתיב (שמות ז יח) ותצאנה
אל רעואל אחיהן, וגבי רחל נמי כתיב ותרץ
ותגד לאחיה, ופירש"י לפי שאמה מתה, הכי
נמי י"ל כן שאמם כבר מתה.

ובענין זה אמרתי נמי על פי מה שאמרו
(קידושין יב:) ועל חתנא דדייר ציה

חמיו, ופריך דדייר אין חליף לא וכו', וקשה
לי ממה דאיתא (פסחים קיג.) הוי זהיר צאשתך
מחתנה הראשון, וכתב הרשב"ם (צצא צתרא
נח:) דהוא הדין לכל חתנים, אלא שמן
הראשון צריך חמיו להזהר ביותר, עי"ש. אם
כן דלמא האי גברא דחליף ונגדיה רב ששת
הוי חתנה הראשון וצריך ליזהר ביותר, לכן
אפילו חליף אסור ורב דנקיט דדייר איירי
בכל חתנים. וי"ל דאם כן הוי רב מפרש
צדיא, דהא חושב כל מה דמנגיד, והוי
חושב חתן הראשון דחליף בפני עצמו ושאר
חתנים דדיירי וק"ל.

וישלח

ואשלחה להגיד לאדוני למאן חן צעיניך,
ושמעתי מאבא מארי הגה"ק
מוה"ר עמרם ישי ז"ל שהיה אבדק"ק
סערענטש יצ"ו שפירוש על פי מה שאמרו
בזה"ק צפרשתן (דף קע:) דהרמ"ח מלות עשין
מכוונים נגד רמ"ח איברים שבאדם, דהיינו
שעל ידי הרמ"ח מלות עשין שהאדם מקיים
מתקן הרמ"ח איברים שלו, ומלות כיבוד אב
ואם מכוון נגד העיניים, דהיינו שאם מקיים
מלות כיבוד אב ואם אז צ' עיניו מתוקנים על

ידי זה. ומעתה אמר יעקב ואשלחה להגיד
לאדוני למאן, דהיינו להוציא החן הוא מלות
כיבוד אב ואם שיש צעיניך, שאתה קיימת ואני
לא קיימתי, עכ"ל דוד פתח"ח.

ויקח מן הבא צידו מנחה לעשו, הנה על ידי
ענין זה מובן לדעתי היטב מה שאמרו
חז"ל (מגילה יב.) חיל פרס ומדי וכו' אחנויי
אחנו צהדדי אי מינן מלכי, מנייהו איפרכא,

(ט) ועפי"ז ביארתי לי שזה שאמר ה' ליעקב (בראשית מז ד) ויוסף ישית ידו על עיניך, דהיינו יוסף
יתקן את עיניך, ולא יחסר לך החן אשר בקשת, והוא ע"ד שפירש"י בפ' וישב שכ"ב שנה פירש יוסף
מאביו כנגד כ"ב שנה שלא קיים יעקב כיבוד אב ואם, ואם כן התיקון בא לו על ידי יוסף. וזה שאמר
נמי יעקב לפני מותו (בראשית מט כג) בן פרת יוסף, ופירש"י בן חן, כי הוא החזיר לו את חינו, הוא
התיקון עלי עין שלו אשר חסר לו.

ובזה מובן נמי לדעתי מה שאמרו (קידושין לא.) שאמר רבי יהושע מבין ריסי עיניך ניכר שבן
אלמנה אתה, ר"ל רבי יהושע הבין והכיר מבין עיניו שבן אלמנה הוא, כי לא היה עיניו מתוקן מחמת
חסרון כיבוד אביו.